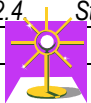

Liběšický Poutník

roč.19, č.16 19.4. 2020

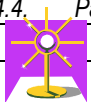
19.4.	Ne	Svátek Božího Milosrdenství
20.4.	Po	pondělí po 2. neděli velikonoční
21.4.	Út	úterý po 2. neděli velikonoční
22.4.	St	středa po 2. neděli velikonoční

Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

23.4. Čt svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka

24.4. Pá památka sv. Jiří, mučedníka

Adorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

25.4. So svátek sv. Marka, evangelisty

26.4. Ne **3. neděle velikonoční**

➤ **K svátku Božího Milosrdenství** najdete na našich webových stránkách www.libesice.com a na našem Facebooku Fara Liběšice **krátké videoposelství**.

➤ Milí přátelé, draží a milí farníci. Dne 17. dubna bylo vyhlášeno **opatření vlády** na rozvolnění **možností účasti na bohoslužbách**. Nicméně je to spojeno s mnoha ale... První je omezení počtu účastníků bohoslužeb, které je odstupňováno po 14-ti dnech až do 8. června. S ohledem na skutečnost, že velice složité prostory liběšického poutního kostela nelze pořádně dezinfikovat a s ohledem na skutečnost, že **nelze spravedlivě určovat, kdo se smí a nesmí účastnit bohoslužeb**, při kterých navíc platí mnohá omezení – dezinfikování rukou, rozestupy apod., se po zvážení všech okolností **v naší farnosti až do 8. června veřejné bohoslužby dál konat nebudou**. Na poutním místě nelze nikdy dopředu vědět počet účastníků bohoslužeb a konání bohoslužeb za těchto podmínek by nutně vedlo k rozdělení lidí a mnoha nespravedlnostem. Proto je moudřejší, když se **s ohledem na nejistou epidemiologickou situaci** prozatím veřejné bohoslužby konat nebudou. Dojde-li ke změně situace, budete včas informováni.

Poutní kostel bude otevřen přes den vchodem pod věží až k mříži pro soukromou modlitbu a to **od pondělí 27. dubna**. Nadále máte možnost využívat bez omezení **Adorační kapli** Božího Milosrdenství ve farním areálu, jejíž prostory pravidelně uklízíme a dezinfikujeme. I zde samozřejmě platí hygienická opatření a to především nošení roušek. Nadále platí **dispenz otce biskupa od účasti** na nedělních bohoslužbách v době omezení. **Bohoslužby** máte možnost nadále sledovat **na internetu a v televizi**, především na TV Noe, TV Lux a Radiu Proglas. Svátost smíření je možná po individuální domluvě ve farním areálu. Věřím, že tato opatření pochopíte jako dočasně nutná, která jsou i pro Vaše dobro, protože je nutné chránit nejslabší od možné nákazy. Celou situaci je třeba brát také jako zkoušku naší víry a věrnosti a nevynucovat si něco za každou cenu. Všechny Vás nosím v srdci a modlím se za Vás. Váš o. Vilém

www.libesice.com (dary pro farnost: 20 00 76 35 33 / 2010, variabilní symbol 999)

Poutníčkova

příloha
roč.19, č.16

❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti
a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Bezbranná a odzbrojící Ježíšova láska vzkřísila srdce učedníka

Římský biskup František se vydal za hradby Vatikánu, aby sloužil liturgii této druhé neděle velikonoční v nedalekém kostele Ducha svatého u Sasů, který je svatyní Božího milosrdenství římské diecéze. Velikonoční oktáv, tedy liturgicky intenzivní období osmi dnů, jež začínají slavností Zmrtvýchvstání Páně a končí následující nedělí, vrcholí právě dnešním svátkem Božího milosrdenství. Bohoslužba za zavřenými dveřmi prázdného chrámu, přenášena sdělovacími prostředky, začala v 11 hodin dopoledne a navazovala na ni promluva před polední velikonoční modlitbou Regina caeli. Petrův nástupce komentoval dnešní evangelium (Jan 20, 19-31), které popisuje, jak Ježíš osmého dne po vzkříšení přišel zavřenými dveřmi ke svým učedníkům. V homilii poukázal na hlubokou souvislost mezi setkáním nevěřícího Tomáše se Vzkříšeným Ježíšem a úctou k Božimu milosrdenství, rozšířenou prostřednictvím polské mystičky sv. Faustyny Kowalské (1905-1938). František mimo jiné řekl:

„Dnes v tomto kostele, který se stal římskou svatyní milosrdenství, v neděli, kterou před dvaceti lety svatý Jan Pavel II. zasvětil Božimu milosrdenství, s důvěrou přijímáme poselství, které Ježíš sdělil sestře Faustyně: „**Já jsem Láska i Milosrdenství samo, neexistuje ubohost, která by se mohla s mým milosrdenstvím měřit**“ (Faustyna Kowalská, Deníček, Boží milosrdenství v mé duši, 14. září 1937, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2001, str. 478-9). *Jednou se pak svěťice svěřila Ježíši, že Mu odevzdala celý život, všechno co měla. Avšak Ježíšova odpověď ji ohromila: „Neobětovala jsi mi to, co je bytostně tvé.“ Co si ona svatá řeholnice ponechala? Ježíš jí řekl „laskavě“: „Dcero, odevzdej mi svou ubohost“ (10. října 1937, tamt., str. 493). Také my se můžeme ptát: „Dal jsem Pánu svoji ubohost? Ukázal jsem mu svoje pády, aby mne pozvedl?“ Anebo si v sobě ještě něco ponechávám? Hřích, výčitku z minulosti, zranění, jež nosím v sobě, zahořklost vůči někomu, názor na určitého člověka... Pán čeká, že Mu přineseme svoje ubohosti, aby nám ukázal Svoje milosrdenství.*

Vratme se k učedníkům. Opustili Pána během Umučení a cítili se provinile. Ježíš však při setkání s nimi nepronáší dlouhé kázání. Ukazuje jim, v nitru zraněným, Svoje rány. Tomáš se jich může dotknout, objeví lásku a zjistí, kolik pro něho vytrpěl Ježíš, kterého opustil. V oněch ranách se rukou dotýká laskavě blízkosti Boha. Když Tomáš, který přišel pozdě, obejmeme toto milosrdenství, překoná ostatní učedníky: neuvěří jenom ve vzkříšení, ale v bezmeznou lásku Boha. A pronáší to nejjednodušší a nejkrásnější vyznání víry: »Pán můj a Bůh můj!« (Jan 20, 28). To je vzkříšení učedníka: nastává spojením jeho křehkého a raněného lidství s Ježíšovým lidstvím. Tam se rozpouštějí pochybnosti, tam se Bůh stává mým Bohem, tam je začátek přijetí sebe a lásky k vlastnímu životu.“

„V životních a dějinných bouřích nemohou křesťané odpovídat jinak než milosrdenstvím, soucitnou láskou mezi sebou a vůči všem, zejména trpícím, sužovaným, opuštěným... Nejde o pietismus, dobročinnost, nýbrž spolu-cítění, vycházející ze srdce. A božské milosrdenství vychází ze Srdce Zmrtvýchvstalého Krista. Pramení ze stále otevřené rány v jeho boku, otevřené pro nás, kteří neustále potřebujeme odpuštění a útěchu. Křesťanské milosrdenství ať inspiruje také spravedlivé sdílení mezi národy a jejich institucemi, aby se solidárně vyrovnávaly s nynější krizí.“ Po zpěvu mariánského velikonočního hymnu Petrův nástupce všem požehnal.

(Papež František, 19.4.2020, www.radiovaticana.cz)